

[Indenrigsministeren.]

maer, Selskaber eller Privatpersoner, som var i Stand til at skaffe de nødvendige Midler og tage Risikoen ved at opføre de nye Bygninger. Og da jeg nu sætter mere Pris paa at faa en Sag løst end at faa Principper, selv om det er gode Principper, fastslaaet i Loven, naar disse Principper vil kunne skabe Vanskeligheder, har jeg ved denne Lejlighed fraraadet det omtalte Principps Gennemførelse.

Der er af forskellige Talere sagt, at den rette Vej her vilde have været først at bygge Erstatningshuse for dem, der rives ned, og dernæst at komme med en Saneringsplan og faa de usunde Bygninger skaffet af Vejen. Under normale Forhold vilde det vel nok være den rigtige Fremgangsmaade, men her er der hævdet af Københavns Kommune og ogsaa fra anden Side, at der er en meget større Ledighed nu baade af Beboelseslejligheder, Erhvervslejligheder og Butikker, end der har været tidligere, og derfor er det nærværende Tidspunkt netop særlig gunstigt. Hvorledes Fremtiden vil blive, er der vel ingen af os, der kan sige med Sikkerhed; men i Forhold til den Tid, der er gaaet, skulde nærværende Tidspunkt netop være særlig gunstigt til Fjernelse af usunde Bygninger, fordi der er langt flere Butikker og Lejligheder til Raadighed i Forhold til Efterspørgselen, end der har været i lange Tider.

Derfor har jeg ment, ogsaa af Hensyn vil Beskæftigelsen, at det offentlige i højere Grad, end det under mere normale Forhold vilde være forsvarligt, maa gribe ind, og at netop Tiden nu vilde være inde til at fjerne disse usunde Boliger og saa hurtigt som muligt bygge igen.

Med disse Ord skal jeg anbefale de stillede Ændringsforslag.

Rasmus Hansen: Det ærede Medlem Hr. Krag mente, at jeg havde været sur i Omtalen af Grundejerpropagandaen i Forbindelse med den foreliggende Sag. Det kan jeg ikke tænke mig. Det ligger ikke for mig at være sur. I hvert Fald kan jeg betro det ærede Medlem Hr. Krag, der jo har faaet Ry som Rigsdagens sureste Medlem, at jeg ikke agter at konkurrere med ham om den Rekord.

Hvad Sagens Realitet angaar, vedkender jeg mig, at jeg har gjort mig til Talsmand for, at der bør søges en mindelig Ordning mellem Grundejerne og Københavns Kommune og i det hele taget mellem Grundejerne i de Kvarterer, som skal saneres, og de Kommuner, Sagen angaar. Det har jeg

sagt, da jeg første Gang havde Ordet; det gentager jeg gerne, og jeg skal gerne tilføje, at jeg ikke har og aldrig har haft nogen Tro paa, at man opnaar noget godt ved at give den ene og den anden Borgergruppe en Behandling, som er urimelig, og som Retsbevidstheden i Almindelighed reagerer over for. Hvad jeg derimod har ønsket at sige med Henblik paa den Propaganda, Grundejerne har ført, medens Rigsdagen har behandlet denne Sag, er, at man nu har til Hensigt at gennemføre Saneringen i Adelgade—Borgergade-Kvarteret under Hensyn til den Beskæftigelsessituation, vi har; og hvis Grundejerne vil gøre noget Forsøg paa at udnytte den Situation til at sikre sig en Fordel, som de ikke har et rimeligt Krav paa, er det ikke nogen anstændig Optræden, naar man tager Hensyn til de Ofre, som f. Eks. Arbejderne har maattet bringe. Det er det, jeg har ønsket paa Forhaand at sige fra denne Talerstol, jeg har ikke med mine Bemærkninger ønsket at understrege andet, end at man fra begge Sider i denne Sal bør vise rimelig Optræden, saa der bliver rimelig Chance for en mindelig Ordning.

Hvad angaar Spørgsmaalet om Gadeplaner, er det rigtigt, at vi har faaet Københavns Kommunes Gadeplaner vedrørende Adelgade—Borgergade-Kvarteret eller rettere sagt de forskellige Gadeplaner, der er udarbejdet, forelagt, vi har set paa dem, vi har haft en Samtale i Udvalget bl. a. med Overborgmester Viggo Christensen og Borgmester Sundbo baade om Gadeplanerne og andre Spørgsmaal, og der er under denne Samtale vel antydet, at visse Løsninger af Gadespørgsmaalet paa denne eller hin Maade kunde tænkes, men det er mig ikke bekendt, at Københavns Kommune har givet Udvalget Løfter af nogen Art vedrørende de Gadeplaner, der vil blive gennemført. Naturligvis er jeg fuldkommen enig med det ærede Medlem Hr. Krag og andre i den Betragtning, at de Gadeplaner, der gennemføres, maa sikre en tilfredsstillende trafikal Ordning og tage alle rimelige artistiske Hensyn, men det, det ærede Medlem Hr. Krag og jeg er enige om, er, at Udvalget efter at have haft Lejlighed til at gøre sig bekendt med disse Planer og fremsætte visse Ønsker o. s. v. ganske naturligt har maattet begrænse sig til at tage Planerne til Efterretning.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har været heroppe for at holde en lang Tale, da han skulde have en passende Begrundelse for, at Kommunerne ikke vil stemme for Lovforslaget, som maaske kan sikre 10 000